

ಎಂದಾಗ ಅಮ್ಮ ಉತ್ತರಿಸಲು ತೊಡರುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾವೂ ಅವರಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಾಪಸ್ ಅನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಏಕೆ ನಮಗೆ ಅನ್ನಬೇಕಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಈಗ ನನಗೆ ಹೊಳೆದು ಕಾರಣ ತಿಳಿದು ದಿಗಿಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಹೀಗಾದ ಮೇಲೆ ಅಂಥವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಗ್ಗಿ ಹೋದೆನೆಂಬೇಕು. ಅದರ ಅರ್ಥ ಕ್ರಿಟಿಕ್ ಆ ವ್ಯಂಗ್ಯದ ಸಾಲಿನ ಲಯಬದ್ಧತೆಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಬೈದ ಕೊಂಕಿನ ಸಾಲು ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ನಾಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಉರುಳಾಡಿ ಹೊರಳಾಡಿ ತೇಲಿ ಲಯದ ಅಲೆಯಾಗಿ ಹೊಮ್ಮಿ ಪದ್ಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆಯಂತೂ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಚೀಪುತ್ತಿದ್ದ ಹುಣಸೆಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಸಾಲನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆಯೇ ಅವರಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಕಿಸಿಕಿಸಿ ನಕ್ಕು ಮತ್ತೆ ಹುಣಸೆಕಡ್ಡಿ ಬಾಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಣಕಿಸಲು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಲನ್ನೇ ಮರುತಿರುಗಿಸಿ ಅವರಿಗೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವರನ್ನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಅವರೂ ನನ್ನ ಜೊತೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆಗ ನಗೆಯ ಅಲೆಯೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಗೆಯೊಳಗೆ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆಯ ಧಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು!!

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆಯಂತೂ ಯಾರಾದರೂ ನನಗೆ ದಾದಾಪೀರ್ ಪಿ. ಎಂದು ಕೂಗಿದರೆ ದಾದಾಪೀರ್ 'pee' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆನೋ ಎನಿಸಿ ಮುಜುಗರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಜಲಬಾಧೆಯನ್ನು ಅವರೇಕೆ ನೆನಪಿಸಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನು ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಹೆಸರ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಖಾನ್, ಶೇಕ್, ರಾವ್, ಭಟ್, ಜೋಶಿ ಮುಂತಾದ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರುಗಳು ನನಗೆ ಮೋಹಕ ಎನಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಮೋಹಕತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಅವರ ವರ್ತನೆಯೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನೊಳಗೆ ನನಗೇ ಒಂದು ರೀತಿ ಕೀಳರಿಮೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹರಿದ, ಬ್ರಾಂಡ್ಡ್ ಅಲ್ಲದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕಂತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಬೊಂತೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹೀಗೆ ಕಾಮೋಫದ ನಡುವಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿಗೆರೆ ಇರುವಂತೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಜಾ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದವು. ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಜನಗಳೇ... ನನ್ನ

ಹೆಸರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೇಳಿದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಐವತ್ತು ದಾಟಿದರೂ ಕಡಿಮೆಯನ್ನೇಬೇಕು! ಪ್ರತಿಬಾರಿ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಹೇಳಿದಾಗ 'ಅ.. ಏನು?' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಬಲಗಿವಿಯ ಹತ್ತಿರ ತಮ್ಮ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಈಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೇಳುವುದು; ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ 'ಅದಂತ ಹೆಸರು?!' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು; ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಲು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಡ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತ್ರಾಸ ಪಡುವುದು ಮೊದಮೊದಲು ನನಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯ ನೋಡುವುದು ಮಜಾ ಎನಿಸಲು ಶುರುವಾಯಿತು.

ನಿಜವಾದ ಮಜಾ ಎಂದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಮೊದಲ ಅರ್ಧಕ್ಕಿರುವ ನಾನಾರ್ಥಗಳು ತಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಡಿಪಾಟಲುಗಳು. ದಾದಾ ಎಂದರೆ ಡಾನ್ ಎಂದೂ, ದಾದಾ ಎಂದರೆ ಬೆಂಗಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನ ಸಮಾನ ಎಂದೂ, ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಉರ್ದುವಿನಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜನೆಂದೂ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಈ ನಾನಾರ್ಥಗಳಿಂದ ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಮಹತ್ವಾದ ಒಂದು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ; ನನ್ನ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಯೌವನದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೆಚ್ಚುವ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರೆಲ್ಲ 'ಹೇ ದಾದಾ ಎಂದರೆ ಅಣ್ಣಾ ಅಲ್ಲ?' ಅಂತ ಕಾಲೇಜಿಯುತ್ತಿದ್ದುದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅತೀವ ಮೋಹಭಂಗವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಉತ್ತರಾರ್ಥಕ್ಕಂತೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ 'Peer' ಅಂದರೆ ಸಹಪಾಠಿ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವೇ ಇದೆ. ದಾದಾಪೀರ್ ಎಂಬುದು 'ಅಣ್ಣಾ ಸಹಪಾಠಿ' ಎಂದಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಈ ಶಾಲೆಯ ಎಲ್ಲರೂ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮ, ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರು' ಎಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ ಆದನಂತರದ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಹೆಸರಿನೊಳಗೆ ನಾನಾ ಅರ್ಥ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ನನ್ನ ಹೆಸರು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಎಂದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನನ್ನೊಳಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಜನ ಕೇಳುವಾಗಲೆ 'ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸೂಫಿ ಸಂತನ ಹೆಸರು ದಾದಾಪೀರ್' ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ